Tisztelt Hölgyeim és Uraim, Kedves Barátaim,

Szeretettel köszöntöm Önöket Herczegh Géza, városunk szülöttének és díszpolgárának tiszteletére állított emléktábla avatóján. Megkülönböztetett tisztelettel és szeretettel köszöntöm körünkben Herczegh Géza közeli és távoli rokonait, közöttük Áder János urat Magyarország köztársasági elnökét, valamint a köz és az egyházi élet más jeles szereplőjét.

A Himnusz az Erdélyi János Vegyeskar tolmácsolásában csendült fel, majd Tolcsvay Antal szavalatát hallhatták.

Tisztelt emlékezők,

Herczegh Géza 1928 október 17-én született Nagykaposon. Édesapja Nagykaposon volt a járásbíróság vezetője, édesapja halála után 1930-ban , édesanyja családjához költöznek Pálócra, majd a család Budapestre költözik.

1951-ben a Szegedi Tudományegyetemen szerez jogi diplomát, szakmai területe elsősorban a nemzetközi jog. Tudományterületeket átívelő kutatásokat végzett a nemzetközi jog szociológiája terén. A Nemzetközi Vöröskereszt szakértőjeként számos konferencián vett részt és szólalt fel nemzetközi jogi, humanitárius jogi és egyéb kérdésekben. 1990-ben az Országgyűlés megválasztotta az Alkotmánybíróság tagjává, később a testület helyettes elnöke volt 1993-ig. Ekkor az Egyesült Nemzetek Szervezete hágai Nemzetközi Bíróságának első és eddig egyetlen magyar tagjává választották, ahol 2003-ig tevékenykedett. Több díja és elismerése mellett a Pécsi Tudományegyetem és a Marburgi Egyetem díszdoktorává választják, szülővárosa Nagykapos 2005-ben díszpolgári címben részesíti. A teljesség igénye nélkül ha csak szakmai munkájának legkiemelkedőbb állomásait nézzük, már abból is érzékelhetjük, hogy a mai emléktábla állítással az ung-vidéki magyar közösség egyik legkiemelkedőbb egyéniségének állítunk maradandó emléket.

Tisztelt Emlékezők,

Bocsássák meg nekem, ha én mégsem a szakmai , inkább a professzor úr emberi nagyságáról szólok most, személyes emlékeimről. Mai napig előttem van , mikor 2003-ban megnyitottuk közösségi házunk, és ő először tette az intézményben tiszteletét. Leült közzénk, hallgatott bennünket, s könnyeivel küszködve, csak annyit mondott: végre itthon vagyok. Gyakori hazalátogatásai során, bármilyen a közösség jövőjét meghatározó kérdésben ha kérdeztük, soha nem volt és nem akart a messziről jött bölcs ember szerepében tetszelegni. Hagyott minket, és inkább kérdéseivel segített, hogy megtaláljuk a helyes utat. Szerény mosolyával hallgatott, mielőtt kimondta volna a rá bennünket legjobban emlékeztető mondatot: Ti mondjátok meg, hogy mit segítsek. Igy született meg többek között az édesapja emlékére létrehozott Herczegh Károly Alapítvány, melyet nejével Melinda asszonnyal hozott létre. Az alapítvány szűkebb hazánk a Bodrogköz és Ung-vidék magyar oktatását, fiatal tehetségeit hivatott támogatni. A Herczegh Károly Alapítvány kuratóriuma az idén úgy döntött, hogy az alapítvány létrehozójának tiszteletére emléktáblát állít a Magyar Közösségi Ház falán. Itt ahol mindig itthon érezte magát, ahová örömmel jött, ahol mindenki barátként szerette. Végül a kuratórium elnökeként ezúton szeretném megköszönni az emléktábla készítőinek a királyhelmeci Bókcsaládnak, hogy a professzor úr emléke iránti tiszteletből díjmentesen készítették el a táblát, hisz többek között ők is személyes barátként szerették és tisztelték Herczegh Gézát. Most pedig felkérem Duray Miklóst, hogy tartsa meg táblaavató beszédét. A beszéd elhangzása után Herczegh Melindát és Duray Miklóst arra kérem együtt leplezzék le az emléktáblát, majd a történelmi egyházak képviselőit, áldják illetve szenteljék meg a táblát. Ezután a Magyar Ház Cantabile Kamarakórusának műsora következik, az énekszámok közben elhelyezhetjük koszorúinkat az emléktáblánál. Megemlékezésünket a Szózat eléneklésével zárjuk.